

(המשך מעמוד 10)

רו לא הצליחה להוכיח כי התגיירה. היא נשלחה לבירות, לחפש מיסמכי גיור, חזרה אחרי שישה ימים בידיים ריקות. הבית הופגז ונהרס. המיסמכים אבדו. אבל אני יהודיה. אילו לא הייתי מתגיירת, בנימישפחתי של בעלי לא היו מתירים לנו להינשא. היא טוענת.

בינתיים פוזרו ארבעת ילדיה בפנימיות דתיות ברחבי הארץ. שניים מהם גויירו בחופזה, ולרוו הציעה הרבנות לעבור גיור מחדש.

רו לא נעלבה. היא גם לא התוכחה. היא הסכימה להתגייר מחדש. רק ביקשה שהטקס, וכל מה שסביבו, ייערכו במהירות. אני רוצה שתהיה לי זהות רישמית, היא אומרת. קשה לחיות כך — יהודיה בלב ובאורח החיים. נוצריה עלפי חוקי המדינה.

הילדים סובלים מזה אף יותר ממני. מי אני, אמה? שאל אותי בני הקטן.

את לא יהודיה,

ולכן לא מגיע

לך שום דבר!

פיתאום הוא מתיישב לשחק עם חבריו. אני מסבירה לו שאנחנו יהודים וקרתה כאן טעות. אבל הוא ילד קטן, לא מבין בחוקים, ממשיך להתכבש.

וכמה מעובדי מרכז הקליטה צי"קים לי. מה את רוצה, רוו? הם אומרים לי. את לא יהודיה. לא מגיע לך שום דבר!

ברבנות לא ממחרים לשים קץ לייסוריה. כבר שנתיים שרוז מחכה לגיור ופחדת שאם תמות לפתע, תיקבר בחלקה של נוצרים. ואני הרי יהודיה. אם אינכם מאמינים לי, למה העליתם אותי לארץ? היא שואלת.

ארוחות

על פתילה

בדירת שלושה חדרים, ריקה ומזוהמת, במרכז הקליטה באש"ד, דוח, מספרת רוו על מה שעבר עליה בשלוש השנים האחרונות:

עברתי בבית יחידות סנפוטסט. כפועלת. הרעש של המכונית עשה לי רע. חזרתי לי את המכונית של בעלי. התעלפתי ליד המכונית ובכיתי הרבה. בלי להרגיש היו זולגות לי דמעות. לבסוף הבנתי שאני פועלת גרועה ושהם נותנים לי עבודה רק מתוך רחמים. לא יכולתי לסבול את המחשבה שגרהמים על רוו סרוה, האשה של יוסף המהנדס. ועובתי, לולא השכנה, שהביאה לי אוכל, הייתי מתה מרעב.

בחודשיים האחרונים מקבלת רוו קיצבה מהביטוח הלאומי. אלא שבכך לא תמו צרותיה. מהסוכנות הודיעו לה שעליה לעזוב את מרכז הקליטה ולעבור לדירת יקבע. גם כן באשדוד, ששכר עבודה משרד הקליטה.

הדירה כוללת ארבע מיטות, ארון, שולחן וכיסאות. לכלימיטבה, מקרר וגאו עליה לדאוג בעצמה. הם מת עקשים שאעבור לשם. היא אקה כסף לרכוש את הציוד לבית? היא שואלת. אני לא יכולה לגור בבית ריק. נכון, איננו מציינים את דירת הקבע במקרה וגאו — מאשרים במישרד הקליטה.

קהל תלמידים באולם המישפט טביעות אצבע על סכין מיטבח

צאו בחצרות האחריות של הדירות שבהן בוצעו התקיפות. נעליו של מחאג'נה נלקחו ממנו מייד כאשר נעצר, ונשלחו לבדיקה במעבדות המישפטה. סימנים זחים להן נמצאו בכמה מקומות האונס והפריצה. אולם נמצאו שם גם טביעות אחרות, שלא נעשו ברגליו של מחאג'נה.

ראיות נוספות שבכדי התביעה, הן טביעות אצבע, שנמצאו על סכינים ש" בהם השתמש האנס כדי לאיים על קורבנותיו. אחת המתלוננות העירה כי אחרי האונס ראתה את סכין המישפט שלה מונח על השידה ליד מיטתה. היא היתה בטוחה כי הסכין לא היה שם קודם, וכי לא היא הביאה אותו לשם. מחאג'נה אומנם טוען כי פרץ לדירה זו זמן מה לפני כן, אולם קשה להניח כי יצילו לשכנע את בית המישפט שט" ביעות אצבעותיו ממועד הפריצה נות" רו על הסכין עד לרגע האונס.

נראה כי הראיות הפרובלמטיות ביותר מתייחסות לבדיקות הדם והורע. אחת המתלוננות קיימה מייד לאחר האונס, בשעת בוקר מוקדמת, יחסי"מין עם החבר שלה, ולכן אי אפשר היה בכלל לבדוק את תאיהורע שנותרו בגופה ולשייך אותם בביתחון למישהו אחר מלבד חברה. נראה כי במיקרים אחרים, שבהם לא הוגש כתביאישום נגד מחאג'נה, לא תאיימו תאיהורע שנמצאו בגופן של הנאנסות לאותם של הנאנס. דבר זה תומך בהשערה כי פעל באיזור אנס נוסף.

אנשים, הנוטים למעשים רומים, מקבלים מהפירסום בעיתונות לגיטימי מצייה למעשהיהם. גם יצריהחיקוי מת עורר באנשים מסויימים, ההולכים בעיקבות המפורסם בעיתונות.

על פי תיאורה זו, היה אדם נוסף, שהפירסומים בעיתונות על האנס מצפון תל-אביב גירו אתו לחקות את מעשי קורמו. מאחר שהאינוסים בוצעו בדבר קלה ביותר, בדירות ירקקע של צעירות בודדות, באישון-לילה, לא היה כל קושי לחקות את השיטה. לא היה צורך לטפס על קירות תלולים או לבצע מעשי לוליינות. האנס השני רק חיקה את מעשי קורמו. ונהנה מהפיר" סמת ומהתיקוה כי המישפטה לא תתפוס אותו, אלא את האחר.

לפני מעצרו של מחאג'נה עצרה המישפטה גבר אחר. והכריזה כי בדיה האנס מצפון תל-אביב. אלא שעוד באותו לילה היה אונס נוסף, והגבר שוחרר. כאשר נעצר מחאג'נה, חדלו מעשי האונס ביוצא כלי. נראה כי אין ראיה טובה יותר מזה כי אומנם מחאג'נה הוא האנס, מאחר שמעצרו הפסיק את מיקריהאונס. אולם, יתכן מאוד, כי האנס השני, שקרא בעיתונות על תפיסת מחאג'נה, החליט להפסיק את מעשיו, מכיוון שהדבר נעשה מסוכן מדי.

אין כל ביטחון כי אי פעם תעלה המישפטה על עיקבותיו של אנס נוסף זה, אלא אם כן יחזור לסרוו וישאיר עקבות חדשים.

מיצחו הגבוה של מחאג'נה בהעולם הזה.

בלי לוליינות

מאחר שאין זהו פוויטיבי אפי" לו באחד מהמיקרים, נאלצת התר בעת להסתמך בעיקר על ראיות נסיבתיות, כמו טביעות נעליים שנמ"י

רק את מיצחו ושפתיו של מחאג'נה. הסניגורים, עורכי הדין אנוס ריארד ודן מור, הציגו לפני בית המישפט את תמונת השער האחורי של העולם הזה מ"12.6.85, שבה נראית תמונתו של מחאג'נה בעת מעצרו, כאשר מרובע שחור מסתיר את מרכז הפנים. הסניגורים טוענים כי האשה זיהתה את מחאג'נה על פי תמונה זו, שהתפרסמה לפני מיסררה היהודי, וכי היא ראתה את

ההלם, המתלווה לאונס, הפריע לנשים לזהות את החשוד. רק אשה אחת, שבה נעשה רק נסיון לאונס, זיהתה את מחאג'נה במיסרר. זיהוי של תמונות, המתלוננת (ששמה כמו שמן של כל המתלוננות, נאסר לפירסום) אמרה כי היא יכולה לזהות

שער העולם הזה (12.6.85) מצח וסנטר

סיפורה של מתלוננת:

"אבא בוא! אנסו אותי!"

איך לצאת מהבית. אמרתי לו שייצא כמו שנכנס. הוא יצא דרך הדלת. קמתי ונעלתי את הדלת. סגרתי את הלון המיט" בח וראיתי שהסורגים מנוסרים ועקומים. אז גם הבחנתי שלקח את תיקידי שלי. שהיה מבד. טילפנתי להוריי. אבי ענה. אמרתי לו: אבא, אנסו אותי. תבוא מהר! אחר כך טילפנתי למרכז לסיוע לקורבנות אונס ובחורה משם התקשרה למישפטה. לפני שהלכתי לישון סגרתי את דלת הכניסה ונעלתי אותה. מאחר שחלונות חדר השינה והמיטבח מסורגים כולם, לא סגרתי את הלון המיטבח. יתכן שהוא ניסר את הסורגים כאשר תפרתי במכונה הרועשת והייתי מרוכזת מאוד במה שעשיתי. אחרי שהלך, ראיתי שהוא השאיר מנס אדום על הרצפה. וסימני ליכלוך שחור על הכר. אני חושבת שאלה היו סימני גניז שחור. הוא היה קטן ולא שמן. לא ראיתי את פניו. הוא לא דיבר במיבטא ערבי. אולי היה מעדות המזרח. אבל בלי מיבטא מסויים. הוריי הגיעו ב"5.50. ישבתי ובכיתי. סיפרתי להם מה קרה.

אני סטודנטית. גרה לבדי בדירה שכורה בקומת קרקע. סמוך לשעה 4 לפנות בוקר הלכתי לישון. אחרי שתמרתי הדבה זמן במכונת-תפירה רועשת. נכנסתי למיטה רק בתחתונים והתכסיתי בסדין. בערך ב"5 התעוררתי וראיתי דמות של גבר גוהר עליי. נבהלתי ושאלתי. מי זה? הוא תפס אותי בשתי ידיו ומשך אותי למצב של חצי שיבה. הרגשתי סכין מונח על המיטה. ידעתי שזה סכין מהמיטבח שלי. שאלתי אותו: איך נכנסת? הוא אמר: דרך הלון המיטבח.

הוא ניסה להרגיע אותי ואמר לי: שקט. שקט. כאשר הוריד מעל גופי את התחתונים, התחלתי שוב להיכנס להיסטריה והתנגדות. אבל הוא אמר שרצוי שאשכב איתה. כדי שלא יקרה לי דבר. הוא דחף אותי אחורה. לא בצורה אגרסיבית. הוא נשכב עליי כשהוא לבוש. אני לא יודעת אם הפשיל את מינסו או פתח את הרוכסן, ואז פתח את שתי רגליי והחדיר את איבר-מינו. הוא נשק אותי על השפתיים ומישש את החזה. בהתחלה ביקש שאמנןץ לו. התנגדתי. והוא לא התעקש. הוא גמר בפנים ואחר כך קם ושאל

סיפורה המלא של מתלוננת שניה:

"בבוקר קיימתי יחסי-מין עם חברי!"

ושכב עליי, וביקש שאחדיר את איבר-מינו לתוכי. שכבתי פאסיבית ולא נגעתי באיבר שלו. אז הוא אמר לי: תיזהרי! לא תעשי בעיות! בטן מאיים ומעוצב. פחדתי ממנו הכנסתי את איבר-מינו והוא ביצע את האקט. הוא ביקש שאעזור לו בתנועות החלטתיות לעשות כך כדי שיגמור מהר. הוא גמר מהר. ביקשתי ממנו שלא יגמור בפנים. אבל הוא שאל: למה? את אהבת את זה פעם אחת? וגמר בפנים. הוא יצא בהירות וניגב את עצמו בנייר-טואלט גס. וזאתי. הוא אמר לי: אל תזוזי! אני כבר הולך! הוא הרים את המינסו והלך לדלת הכניסה. פתח אותה במפתחות שהיו נעוצים בה. ויצא. קמתי לנעול את הדלת והתקשרתי מייד לחבר שלי. הדלקתי אור, והחבר הגיע מייד. הוא ביקש ממני שאתקשר למישפטה. לא רציתי. כי לא היה לי כוח נפשי ולא נראה לי כי אפשר היה לתפוס אותו. בבוקר קיימתי יחסים מלאים עם החבר שלי. אחרי שהתרחצתי. ב"9 בבוקר הלכתי למישפטה. כשהדלקתי את האור גיליתי שחסר לי כסף בארון. שהיה ליד מיטתי. אחר כך מצאו את הכסף זרוק בחצר-האחורית.

אני גרה לבדי בקומת-קרקע. נכנסתי לדירה רק לפני יומיים. ב"14 בינואר '85. בלילה שרתי ונגנתי בגיטרה לבדי. האור בחדר דלק עד חצות. כיביתי את האור רק כאשר הלכתי לישון. יש סורגים בחלונות.

בערך חצי שעה אחרי שנכנסתי למיטה שמעתי רעשים מכיוון החצר. חשבתי שמישהו זורק זבל. היו פסיעות על עלים יבשים. נרדמתי שוב. והתעוררתי כאשר שמעתי רעש של מטבעות ומישהו נושם חזק. הבנתי שיש מישהו בחדר. התעוררתי וראיתי אור של פנס במיטבה. החלטתי שאעשה את עצמי ישנה. עצמתי עיניים. ניתאמר: הרגשתי אור של פנס על פניי. הסטתי ראשי הצידה אבל האור סינוור אותי. פתחתי את עיניי וברגע זה כבה האור. לא ראיתי איש. הייתי מכוסה בשמיכה לבושה. היה חושך.

האיש כרע לידו, ישב קרוב אליי והתחיל מדבר איתי: את שומעת אותי? אל תעשי לי בעיות ואני לא אעשה לך כלום. אל תפחדי! הוא הוריד את השמיכה וליטף את החזה שלי. אמרתי לו: אתה לא נורמלי! אני חולה! הוא אמר: הסתמני את הפה. אם את עושה לי בעיות. אני חותך אותך!

הוא נשק אותי בני. סיבתי לפתוח את הפה והוא אמר: תפתחי את הפה! אם את לא רוצה שיקרה לך משהו! אז הוא שאל אותי אם אני רוצה שהוא ליקח לי. אמרתי לו שלא יגע בי. הוא היה בגדיו וישב על המיטה. הצמדתי את שתי רגליי. הוא שאל אותי לשמי ולגילי. ואני עניתי לו פרטים לא נכונים. הוא פתח את רגליי בכוח בדינו. לא התנגדתי, כי פחדתי שהוא יוציא סכין. הוא ליקח את איבר-מיני כמה שניות ושאל אותי אם אני מוחדת. אמרתי שכן. ביקשתי שלא עשה לי דבר. הוא הוריד את מינסו